

Forklejnelse af de Mænd, der komme ud paa Landet som Kedelpassere, at det, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, vil blive — det er en Overbevisning, jeg støtter paa praktisk Erfaring — dem, der have mindst Stædighed og ikke have Vist til at arbejde i Fabrikkerne. Det er dem, der komme ud paa Landet som Kedelpassere, og dem tror jeg ikke, man kan være tjent med at faa, i Stedet for dem, man nu har til at passe Kedler. Nu er det den private Ejers Sag at drage Omsorg for, at det bliver en paapasselig og paalidelig Mand, der skal passe hans Dampkedel, og det gør Kedelejeren ogsaa, hvis han da er en nogenlunde samvittighedsfuld Mand. Naar den private Ejer har Ansvaret, tager han ikke en mindre paalidelig Mand. Men nu drager man Ansvaret bort fra Kedelejeren, lægger det over paa Staten og siger: Her er en Kedelpasser, der har taget Eksamen, lad ham sørge for det hele. Det Tilfælde kunde jo tænkes, at der kom Strid mellem Kedelejeren og Kedelpasseren, og at denne sidste sagde: Det vil jeg ikke rette mig efter, jeg er klogere og har taget Eksamen, det bliver min Sag. Jeg tror derfor ikke, at Lovforslaget i Sikkerhedens Interessé vil medføre nogen virkelig Nytte. Havde jeg den Overbevisning, vilde jeg sige, at enhver Ejer maa finde sig i de Ulemper, som dette Lovforslag vil medføre. Jeg tror, at Forslaget ved Siden af Ulempene i Virkeligheden ikke vil gøre nogen Nytte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds (S. Jensen) sagde, at det var uforsvarligt at sætte en Mand til at passe en Dampkedel, som aldrig havde set en saadan Kedel før. Det er der intet fornuftigt Mennekte, ingen fornuftig Kedelejer, der vil gøre. Jeg kender ikke saa lidt til Dampkraftens Anvendelse paa Landet, men det er ikke kommet til min Kundskab, at nogen har sat en Mand til at passe en Kedel, som ikke vidste nogenlunde Besked med, hvorledes en saadan Kedel skal passes. Jeg skal ikke her gaa videre ind paa Lovforslaget, men blot opfordre Tinget til at tage meget varsomt paa denne Sag. Forslaget vil blive behandlet i et Udvalg, og der kan det overvejes, om der muligvis kan bringes noget ud af det.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg har ganske vist ikke tænkt mig, at Sagen vilde gaa gennem Tinget her uden at blive prøvet i et Udvalg, og jeg har ogsaa ventet, at der vilde blive stillet Vænderingsforslag dertil, saa at Behudelsen heraf affrækker mig ikke. Men jeg ønsker blot over for de Bemærkninger, der ere faldne angaaende Kedler,

der nærmest vedkomme Landbruget, og hvorved der sigtedes til § 4, at gøre opmærksom paa, at i § 4 er der jo slet ikke Spørgsmaal om at forlange nogen Eksamen. Hvad der forlanges, er kun, at den paagældende skal være ædruelig og paalidelig, og at han skal i mindst 6 Uger have arbejdet under Vejledning af en Kedelpasser, og navnlig skal han have deltaget i Pasning og Rensning af Kedler under dennes Tilsyn. Det er derfor, man i det andet Ting valgte et Tidsrum af 6 Uger, idet man mente, at i den Tid vilde der falde en Rensning, og at den paagældende i alt Fald burde have deltaget heri en Gang for at kunne stedes til Benyttelse. Det forekommer mig at være en saa ringe Fordring med Hensyn til Uddannelsen, at den ingen videre Betydning kan have, og navnlig gør jeg som sagt opmærksom paa, at nogen Eksamen er der ikke Spørgsmaal om. Hvad § 8 angaar, skal jeg blot bemærke, at det gaar aldeles ikke an at slette det sidste Punktum. For det første maa man jo huske paa, at § 8 handler om alle Kedelpassere, altsaa ogsaa om Kedelpassere af 1ste Klasse, og ikke blot om dem, der omhandles i § 4. Og dernæst maa jeg være af den Mening, at naar man i § 4 vil opstille Betingelser for, at en Mand skal kunne bruges til Kedelpasser, gaar det ikke an at sige, at en Mand, som midlertidig er antaget, f. Eks. paa Grund af Kedelpasserens Ehgdom, skal kunne beholdes i det uendelige, uden at han har de Kvalifikationer, der opstilles for at kunne bruges som Kedelpasser. At udlette 2det Punktum af § 8 vilde være ensbetydende med fuldstændig at annullere § 4. Jeg skal imidlertid følge de ærede Valeres Eksempel og ikke komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, da de ganske vist mest egne sig til at behandles i et Udvalg.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som det blev vedtaget at nedsætte i den foregaaende Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.